

NIEZATRZYMANIE SIĘ DO KONTROLI DROGOWEJ

Przestępstwo czy wykroczenie?

mł. asp. Piotr Lewandowski

Zakład Kryminalny CSP

Niezatrzymanie pojazdu do kontroli drogowej jest czynem, z którym często muszą się zmagać organy ścigania. Zachowanie to może mieć różne formy – od niestosowania się do poleceń, aż po ucieczkę. Problematyka niezatrzymania się pojazdu do kontroli drogowej wciąż może rodzić kontrowersję i stanowić temat rozważań związanych z interpretacją przepisów. Wątpliwości dotyczące tego zagadnienia są tym większe, że zachowanie sprawcy polegające na niezatrzymaniu do kontroli drogowej usankcjonowane jest w art. 178b Kodeksu karnego¹ (dalej kk), jak również w art. 92 § 2 Kodeksu wykroczeń² (dalej kw). Niniejszy artykuł ma na celu przedstawienie aktualnego stanu prawnego oraz wyjaśnienie, kiedy niezatrzymanie pojazdu do kontroli drogowej jest przestępstwem, a kiedy wykroczeniem, a także wskazanie przykładów takich czynów.

Wstęp

Niezatrzymanie się do kontroli drogowej w wyniku nowelizacji przepisów z dnia 1 czerwca 2017 r. zostało dodane do Kodeksu karnego jako nowy przepis art. 178b. Wpływ na zmianę przepisów miały przede wszystkim pogarszający się stan bezpieczeństwa oraz notorycznie powtarzające się sytuacje „piractwa” na polskich drogach, co bulwersowało opinię publiczną. Ponadto coraz częściej dochodziło do spektakularnych pościgów z udziałem radiowozów poli-

cyjnych. Powyższa sytuacja wykazała słabość obowiązującego do tej pory art. 92 § 2 kw, który odnosił się jedynie do sytuacji związanej z niezatrzymaniem pojazdu w celu uniknięcia kontroli z wyłączeniem pościgu. Zatrzymanie pojazdu do kontroli drogowej jest jednym z głównych obowiązków każdego kierującego zgodnie z rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 5 listopada 2019 r. w sprawie kontroli ruchu drogowego³:

§ 24.

1. W przypadku podania przez kontrolującego polecenia lub sygnału do zatrzymania pojazdu kierujący tym pojazdem:

- 1) zatrzymuje pojazd;
- 2) trzyma ręce na kierownicy;
- 3) na polecenie kontrolującego:
  - a) wyłącza silnik pojazdu,
  - b) włącza światła awaryjne,
  - c) umożliwia mu dokonanie identyfikacji pojazdu, w szczególności przez udostępnienie komory silnika oraz innych miejsc w pojeździe.

2. Kierujący pojazdem lub pasażer pojazdu mogą wysiadać z kontrolowanego pojazdu za zezwoleniem kontrolującego.

Niniejszy akt prawny jasno wskazuje, że jednym z głównych obowiązków kierującego pojazdem w przypadku wydania polecenia lub sygnału przez osobę uprawnioną jest zatrzymanie pojazdu. Aktualna sytuacja prawna związana z niezatrzymaniem się do kontroli jest złożona. W polskim systemie prawnym niezatrzymanie się kierującego do kontroli drogowej może być zakwalifikowane zarówno jako przestępstwo (art. 178b kk), jak i wykroczenie (art. 92 § 2 kw). Wpływ na kwalifikację prawną ma wiele czynników, takich jak zamiar i sposób działania sprawcy, długość ucieczki czy okoliczności towarzyszące tej sytuacji. Granica pomiędzy przestępstwem a wykroczeniem każdorazowo wymaga indywidualnej analizy. Na przestrzeni ostatnich lat doszło do wielu nowelizacji przepisów, w związku z czym zagadnienie to nabrało szczególnej wagi.

Niezatrzymanie się do kontroli drogowej – wykroczenie (art. 92 § 2 kw)

Zgodnie z treścią art. 92 § 2 kw:

Kto w celu uniknięcia kontroli nie stosuje się do sygnału osoby uprawnionej do kontroli ruchu drogowego, nakazującego zatrzymanie pojazdu, podlega karze aresztu albo grzywny.

Wyżej wymieniony przepis znajduje się w kw od chwili uchwalenia tego aktu prawnego. Nie budzi wątpliwości, że niestosowanie się do sygnałów drogowych oraz poleceń wydawanych przez osoby uprawnione do kontrolowania ruchu drogowego i kierowania takim ruchem może negatywnie wpływać na bezpieczeństwo ruchu drogowego, a także potęgować ryzyko wystąpienia wypadków drogowych⁴.

Powyższy przepis prawny został umieszczony w rozdziale X kw zatytułowanym „Wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu osób i mienia”, co wskazuje na to, iż jego głównym zadaniem jest ochrona związana z przestrzeganiem przez kierujących pojazdami zasad w ruchu drogowym. Należy zwrócić uwagę, że jest on zaadresowany wyłącznie do osób prowadzących pojazd, przez co należy rozumieć kierującego każdym pojazdem, zarówno mechanicznym, jak i niemechanicznym⁵.

Do realizacji znamion wykroczenia niezbędne są następujące warunki:

- sygnał musi pochodzić od uprawnionego do kontroli ruchu drogowego,
  - treścią sygnału jest zatrzymanie pojazdu,
  - powodem zatrzymania jest kontrola drogowa,
  - sprawca prowadzi pojazd i nie stosuje się do takich sygnałów.
- Co więcej, cel sprawcy ukierunkowany jest na uniknięcie kontroli w ruchu drogowym, przy czym musi on zdawać sobie sprawę, że osoba nadająca sygnał do zatrzymania pojazdu jest uprawniona do kontrolowania uczestników ruchu drogowego. Niezastosowanie się do sygnałów zatrzymania pojazdu należy interpretować jako zignorowanie polecenia zatrzymania pojazdu i kontynuowanie jazdy. W przypadku nadania sygnału do zatrzymania pojazdu niezbędne jest, aby był on jasny, jednoznaczny, zrozumiały i dostrzegalny przez osobę kierującą pojazdem⁶. Ponadto w przypadku powyższej sytuacji „niestosowanie się” należy interpretować jako brak poszanowania, nieszanowanie i ignorowanie treści, których osoba jest zobowiązana przestrzegać, wyrażonych poprzez nadany sygnał lub polecenie osoby uprawnionej do kontroli w ruchu drogowym. Należy podkreślić, iż celem dokonania zatrzymania pojazdu musi być kontrola drogowa, na co wskazuje określenie „w celu uniknięcia kontroli”⁷.

Komentowane wykroczenie może być popełnione tylko w ruchu drogowym, na co wskazują sformułowania „sygnał drogowy”, „pojazd” czy też „osoba uprawniona do kontroli ruchu drogowego”. Ustawodawca rozszerza zastosowanie przepisu do wszystkich dróg, również niepublicznych. Istotnym elementem jest intencjonalne niestosowanie się do sygnałów wskazujących na zatrzymanie pojazdu, przy czym ostatecznie kierujący pojazdem nie podejmuje ucieczki i finalnie dochodzi do podjęcia czynności kontrolnych. Często takie sytuacje mogą być skutkiem braku dostatecznej uwagi bądź nierozumienia sytuacji, jednak mimo wszystko w zachowaniu sprawcy musi być wykazana celowość zachowania związana z zamiarem uniknięcia kontroli.

Przykład wykroczenia z art. 92 § 2 kw

Kierujący pojazdem mechanicznym X został wezwany do zatrzymania pojazdu przez policjanta będącego poza pojazdem, używającego tarczy do zatrzymywania pojazdów. Kierujący celowo zignorował sygnał i kontynuował jazdę. Policjant wrócił do pojazdu służbowego i udał się za kierującym, używając sygnałów dźwiękowych i świetlnych. Kierujący pojazdem X, widząc nadawane sygnały do zatrzymania pojazdu, niezwłocznie zatrzymał pojazd.

Fragment orzecznictwa sądowego wykroczenia z art. 92 § 2 kw

Wyrok Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 20 kwietnia 2018 r. XVII Ka 167/18.

„Na terenie portu lotniczego w strefie ruchu kierujący pojazdem, będąc uczestnikiem ruchu, nie zastosował się do sygnału umundurowanego funkcjonariusza Policji nakazującego zatrzymanie pojazdu celem dokonania kontroli drogowej. Okoliczności wskazują, że obwiniony po wyjeździe z zatoczki parkingowej, będąc na terenie portu lotniczego, nie zastosował się do polecenia policjanta, czym uniemożliwił mu podjęcie kontroli drogowej. Funkcjonariusz Policji po wyjeździe obwinionego z zatoczki parkingowej, gdy ten zatrzymał się za innym pojazdem, podszedł do pojazdu obwinionego i nakazał zjechać mu na miejsce parkingowe.

NIEZATRZYMANIE SIĘ DO KONTROLI DROGOWEJ

Zdaniem Sądu nawet jeśli nie było wolnych miejsc parkingowych, obwiniony nie był uprawniony do opuszczenia terenu lotniska. Oczywiście jest fakt, że niezastosowanie się do polecenia i odjechanie kierowcy musi być uznane za niezatrzymanie się do kontroli drogowej⁷⁸.

Niezatrzymanie się do kontroli drogowej – przestępstwo (art. 178b kk)

Art. 178b kk stanowi:

Kto, pomimo wydania przez osobę uprawnioną do kontroli ruchu drogowego, poruszając się pojazdem lub znajdującą się na statku wodnym albo powietrznym, przy użyciu sygnałów dźwiękowych i świetlnych, polecenia zatrzymania pojazdu mechanicznego, nie zatrzymuje niezwłocznie pojazdu i kontynuuje jazdę, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Zgodnie z założeniami ustawodawcy wprowadzenie powyższego artykułu miało na celu utworzenie przepisu zawężonego do konkretnego zachowania sprawcy – tzw. ucieczki przed pościgiem podjętym przez uprawnionego. Mocą nowelizacji przepisów kk w 2017 r. nastąpiła ponowna ocena części zachowań usankcjonowanych dotąd jedynie jako wykroczenie w rozumieniu art. 92 § 2 kw. Powyższe wprowadzenie przepisu miało obejmować zachowania sprawcy, które związane są z ucieczką przed pościgiem, a ucieczka nie powodowała zagrożenia dla innych osób bądź zdarzenia mającego miejsce w komunikacji. Jako problem ówczesnie wskazano również słabość i zbyt wąski zakres regulacji prawnej przepisu skodyfikowanego w kw, co wymagało natychmiastowych zmian⁹.

Przyjęto założenie, że niezatrzymanie się do kontroli i ucieczka przed funkcjonariuszem organu uprawnionego do kontroli ruchu drogowego potencjalnie może zagrazać w ruchu drogowym nawet pośrednio. Ucieczka często ma miejsce na drodze dla rowerów, chodniku lub też w innym miejscu publicznym, w którym istnieje zagrożenie dla innych osób. Dotyczy to także znajdującego się w tych miejscach mienia narażonego na zniszczenie lub uszkodzenie. Zachowanie takie stwarza potencjalne zagrożenie dla bezpieczeństwa powszechnego¹⁰.

Niniejszy przepis umiejscowiony został w rozdziale XXI kk „Przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji”, który obejmuje wszelkie zachowania powodujące zagrożenie w bezpieczeństwie komunikacyjnym. W przypadku art. 178b kk dotyczy to zachowania popełnionego w ruchu lądowym, pochodzącego od osoby, która kontynuuje jazdę, nie bacząc na wydawane polecenia zatrzymania pojazdu¹¹.

W art. 1 ustawy – Prawo o ruchu drogowym¹² ruch drogowy określany jest jako ruch, który odbywa się na drogach publicznych, a w niektórych przypadkach w innych miejscach zgodnie z zakresem ustawy. Podobnie jak w art. 92 § 2 kw, przepis ogranicza się do niezastosowania się do polecenia wydanego przez osobę, która jest uprawniona do kontroli w ruchu drogowym. Ustawodawca wskazuje, iż sprawcą czynu może być wyłącznie osoba kierująca pojazdem mechanicznym, czyli pojazdem wprowianym w ruch przez umieszczony w nim silnik niezależnie od rodzaju silnika¹³.

Realizacja znamion czynu polega na zignorowaniu polecenia zatrzymania pojazdu mechanicznego, które to polecenie zostało wydane przez uprawnionego do kontroli drogowej poruszającego się pojazdem lub znajdującego się na statku wodnym lub powietrznym, oraz na kontynuowaniu jazdy. W sytuacji związanej z poruszaniem się pojazdem przez osobę uprawnioną do kontroli ruchu drogowego niezbędnym warunkiem jest, aby osoba wydająca polecenie była w ruchu. Jednak nie ma znaczenia, jakim rodzajem pojazdu się porusza. Z kolei w odniesieniu do statku wodnego lub powietrznego ustawodawca nie wskazuje na wymóg poruszania się¹⁴.

Istotą tego czynu jest świadomość sprawcy co do skierowanego wobec niego polecenia zatrzymania pojazdu mechanicznego. Polecenie, podobnie jak w przypadku art. 92 § 2 kw, dotyczy tylko osób uprawnionych do kontroli w ruchu drogowym. Moc prawna tego przepisu uzależniona jest od tego, czy polecenie do zatrzymania było wydane przy użyciu sygnałów dźwiękowych i świetlnych. Przepis wymaga, aby polecenie zatrzymania pojazdu mechanicznego było wydane poprzez zastosowanie tych sygnałów. Zgodnie z poglądem R.A. Stefańskiego łącznik „i” wskazuje na jednoczesne łączne użycie zarówno sygnałów świetlnych, jak i dźwiękowych. Kluczowe jest, aby sprawca miał pełną świadomość, że jest adresatem sygnałów¹⁵.

Kwestią, na którą należy zwrócić uwagę, jest zwrot „niezwłocznie”. Zamysłem ustawodawcy jest, aby sprawca zareagował na sygnał wydany przez kontrolującego natychmiast i finalnie zaprzestał jazdy oraz unieruchomił pojazd. Zgodnie z § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 5 listopada 2019 r. w sprawie kontroli ruchu drogowego¹⁶ zatrzymanie musi nastąpić w miejscu, w którym nie zagraża to bezpieczeństwu w ruchu.

Dla wypełnienia znamion czynu spenalizowanego w art. 178b kk poza brakiem bezzwłocznego zatrzymania pojazdu musi nastąpić również kontynuowanie jazdy, przy czym nie ma znaczenia długość pokonanego odcinka drogi. Finałem takiego zachowania jest podjęcie działań pościgowych przez uprawnionego do kontroli ruchu drogowego, zmierzających do jak najszybszego zatrzymania kierującego pojazdem mechanicznym¹⁷.

Przykład przestępstwa z art. 178b kk

Funkcjonariusz Wydziału Ruchu Drogowego w trakcie patrolowania rejonu służbowego podjął próbę zatrzymania kierującego pojazdem mechanicznym X za pomocą sygnałów świetlnych i dźwiękowych. Pomimo nadawania sygnałów świetlnych i dźwiękowych o zmiennej tonacji kierujący pojazdem nie zastosował się do poleceń. Kierujący pojazdem X po około 10 minutach prowadzonego pościgu zjechał na drogę gruntową i zaniechał dalszej jazdy.

Fragment orzecznictwa sądowego przestępstwa z art. 178b kk

Wyrok Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 25 października 2022 r., VIII K 409/22.

„W dniu 15 lutego 2022 r. w godzinach wieczornych D.M. poruszał się pojazdem marki F. (...) nr rej. (...). Tego dnia funkcjonariusze Komisariatu Policji w C. – Ł.W. i A.F. w C. przy ul. (...) przeprowadzali statyczne kontrole pojazdów. O godzinie 22.50 Ł.W. podjął próbę zatrzymania pojazdu kierowanego przez D.M. do kontroli drogowej.

Ł.W. wydał kierującemu za pomocą latarki sygnał świetlny do zatrzymania. D.M. nie zatrzymał kierowanego przez siebie pojazdu. W tym momencie funkcjonariusze Policji wsiedli do radiowozu i udali się za samochodem kierowanym przez D.M. Używali przy tym sygnałów świetlnych i dźwiękowych celem podjęcia pojazdu do kontroli drogowej, jednakże D.M. nie reagował na sygnały do zatrzymania. W pewnym momencie kierujący pojazdem F. (...) w miejscowości S. nie zapanował nad prowadzonym samochodem i wypadł z jezdni¹⁸.

Porównanie art. 92 § 2 kw i art. 178b kk

Niezatrzymanie do kontroli drogowej może być rozpatrywane zarówno jako wykroczenie, jak i przestępstwo. Porównując obydwa przepisy, można zauważyć, że art. 178b kk jest przepisem węższym w zakresie przedmiotowym niż art. 92 § 2 kw. Przede wszystkim w przypadku przestępstwa osoba uprawniona do kontroli ruchu drogowego porusza się pojazdem lub znajduje się na statku wodnym lub powietrznym, natomiast w odniesieniu do wykroczenia wymogu takiego nie ma i dotyczy ono m.in. sytuacji, w której osoba podejmująca próbę kontroli przebywa na poboczu (pojazd unieruchomiony lub osoba znajduje się poza pojazdem).

Kolejną różnicą jest wydanie polecenia wskazującego na zatrzymanie pojazdu. W przypadku przestępstwa obligatoryjnie muszą zostać użyte razem sygnały dźwiękowe i świetlne. Takiego wymogu nie ma w przypadku wykroczenia, gdy może to być jakikolwiek sygnał osoby uprawnionej do kontroli drogowej nadany do kierującego pojazdem¹⁹.

Trzecią różnicą jest rodzaj pojazdu, jakim porusza się sprawca. Art. 178b kk jednoznacznie wskazuje, że sprawcą może być wyłącznie osoba poruszająca się pojazdem mechanicznym, za to w art. 92 § 2 kw tego wymogu nie ma i ma on odniesienie do sprawcy poruszającego się każdym rodzajem pojazdu zarówno mechanicznym, jak i niemechanicznym (np. rowerem lub hulajnogą).

Czwartą różnicą jest dyspozycja sprawcy polegająca na niezwłocznym niezatrzymaniu pojazdu i kontynuacji jazdy, co stanowi element ustawowych znamion przestępstwa. Tymczasem przepis wykroczeniowy takiego wymogu nie wskazuje, co należy interpretować jako brak elementu kontynuowania jazdy i podjęcia dalszej ucieczki.

Podsumowując relację pomiędzy powyższymi przepisami, należy zwrócić uwagę na kwalifikację prawną. Niekiedy może wchodzić w grę zasada konsumpcji. Zgodnie z tą zasadą, mającą zastosowanie przy zbiegu przepisów ustawy, przepis pochłaniający wyłącza stosowanie przepisu pochłanianego (jeden czyn sprawcy wypełnia znamiona innych przepisów, a ich łączne stosowanie byłoby niezasadne)²⁰. Powyższa zasada w praktyce może mieć miejsce w sytuacji, gdy kierujący pojazdem mechanicznym nie zastosuje się do polecenia zatrzymania do kontroli drogowej wydanego przez funkcjonariusza Policji poruszającego się pojazdem służbowym przy jednoczesnym nadaniu sygnałów świetlnych i dźwiękowych. W tej sytuacji art. 178b kk pochłonie przepis art. 92 § 2 kw, w związku z czym sprawca będzie odpowiadał karnie na podstawie przepisu skodyfikowanego w art. 178b kk²¹.

¹ Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2025 r. poz. 383, z późn. zm.).

² Ustawa z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2025 r. poz. 734, z późn. zm.).

³ Dz. U. z 2019 r. poz. 2141, z późn. zm.

⁴ P. Daniluk, *Kodeks wykroczeń. Komentarz*, wyd. 3, C.H. Beck, Warszawa 2023.

⁵ J. Dudek, J. Kajfasz, *Między założeniami a praktyką – analiza krytyczna artykułu 178b Kodeksu karnego*, Wykładnia prawa, s. 13–14, https://arch.ies.gov.pl/images/PDF-Paragraf_na_Drozdze/2018_PnD/04_2018/Dudek_Miedzy-zalozeniami-a-praktyka-analiza-krytyczna-artykulu-178b-kk_PnD_2018-4.pdf [dostęp: 16.06.2025 r.].

⁶ R.A. Stefański, *Wykroczenia drogowe. Komentarz*, wyd. 2, Wolters Kluwer, Warszawa 2011, s. 403–453.

⁷ P. Daniluk, *Kodeks wykroczeń. Komentarz*.

⁸ Wyrok Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 20 kwietnia 2018 r., XVII Ka 167/18, baza orzeczeń Lex [dostęp: 17.06.2025 r.].

⁹ R. Kokot, *Przestępstwo niezatrzymania się do kontroli drogowej w ujęciu Kodeksu karnego z 1997 roku*, s. 167–168, https://repozytorium.uni.wroc.pl/Content/109096/PDF/009_R_Kokot_Przestepstwo_niezatrzymania_sie_prowadzacego_pojazd_mechaniczny.pdf [dostęp: 16.10.2025 r.].

¹⁰ A. Grześkowiak, K. Wiak, *Kodeks karny. Komentarz*, wyd. 6, C.H. Beck, Warszawa 2019, s. 977.

¹¹ Tamże, s. 426.

¹² Ustawa z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1251, z późn. zm.).

¹³ *Kodeks karny. Komentarz*, red. R.A. Stefański, wyd. 28, 2025, Legalis [dostęp: 16.06.2025 r.].

¹⁴ R. Kokot, *Przestępstwo niezatrzymania się do kontroli drogowej w ujęciu Kodeksu karnego z 1997 roku*, s. 175–176.

¹⁵ Tamże, s. 176–177.

¹⁶ Dz. U. poz. 2141, z późn. zm.

¹⁷ K.J. Pawelec, *Bezpieczeństwo i ryzyko w ruchu drogowym*, Difin S.A., Warszawa 2020, s. 60–61.

¹⁸ Wyrok Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 25 października 2022 r., VIII K 409/22, [https://orzeczenia.torun.sr.gov.pl/content/\\$N/151025200004006_VIII_K_000409_2022_Uz_2023-02-22_001](https://orzeczenia.torun.sr.gov.pl/content/$N/151025200004006_VIII_K_000409_2022_Uz_2023-02-22_001) [dostęp: 24.06.2025 r.].

¹⁹ P. Daniluk, *Kodeks wykroczeń. Komentarz*.

²⁰ J. Kanarek, *Istota zewnętrznego zbiegu przepisów ustawy w prawie karnym skarbowym, jego geneza oraz uzasadnienie zastosowania*, <https://www.google.com/url?sa=t&source=web&rct=j&opi=89978449&url=https://www.gov.pl/attachment/e1530023-0180-496c-aa00-83ccd74192be&ved=2ahUKewiSkd-mAp4iTaxXgAhAIHfT5FfYQFnoECBoQAQ&usq=A0vVaw-0CHI-j3Ob5Tpqv3XB2RL6m> [dostęp: 5.03.2026 r.].

²¹ Tamże.

Summary

Failing to stop for police: an offence or a crime?

This article examines the legal issue of failing to stop when required by police during road check. It begins with a brief introduction to the topic. The author then discusses the legal provision under which failure to stop is treated as a minor offence, illustrated with a practical example and reference to relevant case law.

The next part of the article analyses the offence of failing to stop classified as a crime, again supported by a practical example and references to relevant case law.

Finally, the article compares both legal provisions and highlights the key differences between them.

Tłumaczenie: Joanna Łaszyn